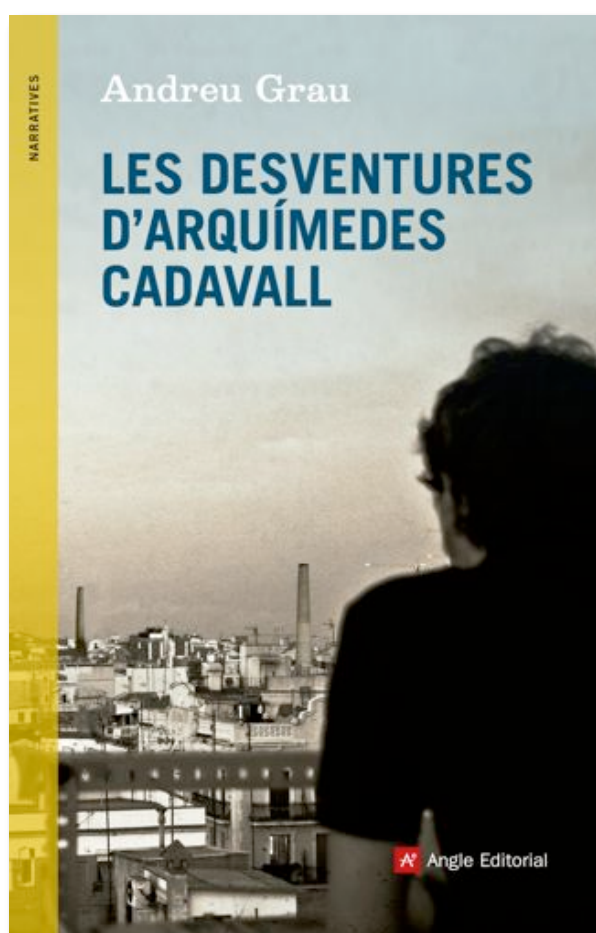

Les desventures d'Arquímedes Cadavall

Andreu Grau

«La seva lletra. Ben mirat és trist que una de les coses que més m'agradés del meu pare fos aquesta, però tornat a mirar em sembla un motiu millor que d'altres. Ens hauríem d'estimar la gent per detalls com aquests, “feia bona lletra”, “era fotogràfic”, “cantava bé a la dutxa”. Així ens estalviaríem de centrar-nos en aspectes excessivament sentimentals.»

Una novel·la que retrata d'una manera diàfana i enlluernadora una generació desencisada i que, malgrat tot, lluita per retrobar-se amb els valors més elementals: la família, l'autenticitat i la pertinença al propi lloc.

Sense notícies del pare

Fa dies que Arquímedes Cadavall no té notícies del seu pare, que viu sol i no sap cuidar-se. Empès pel pressentiment d'una desgràcia, recorrerà els carrers del seu barri, parlarà amb la gent que el tracta, visitarà els bars on va habitualment. Sense sort, però amb la revelació que gairebé no coneix quina vida du el seu pare. I mentre el busca pels carrers de Terrassa —«aquella ciutat, tan poc lírica i tan anodina»—, Arquímedes es capbussarà en el seu passat i els seus sentiments per mirar de posar-hi ordre.

Arquímedes Cadavall s'enfronta als seus fantasmes familiars i personals, que es barregen amb els fantasmes d'una ciutat de xemeneies i fàbriques en desús, alhora que es veurà abocat a noves revelacions.

Les desventures d'Arquímedes Cadavall té la frescor de les primeres novel·les i el pòsit de les obres madures.

Andreu Grau capta l'estat d'ànim d'una ciutat en plena letargia estiuenca, en aquell moment en què s'abandonen les pretensions i cauen totes les defenses.

Pecats de la vida moderna

Una parella narcotitzant

«Amb la Carlota, la xicota que vaig tenir anys enrere, aquesta era una de les nostres distraccions preferides. Anàvem fins al centre comercial del Parc Vallès i ens ficàvem en una botiga barata de menatge. Passàvem mitja hora remenant marcs de foto, cullerots de pasta i caixes de plàstic amb rodes. Normalment sortíem d'allà sense res i preniem un cafè al Jamaica que hi ha al costat dels multisales. Era una afició una mica banal, ho sé. Però amb la Carlota vivia narcotitzat.»

Comptes pendents amb el pare

«[El meu pare] s'inventava històries com un nen petit. I fins i tot se les arribava a creure. Però jo l'escoltava amb atenció i respecte, perquè és terrible aquell moment de la vida en què comencem a passar comptes amb els pares.»

Una feina suportable

«Era per això que havien contractat un llicenciat en periodisme com jo. Ara bé si haguessin contractat un esquilador d'ovelles segurament també ho hauria fet funcionar correctament en un parell de setmanes. La feina era suportable, és a dir, ensopida.»

Els amics exhibicionistes

«Començava a estar cansat d'en Germà. Estava escrivint un bloc i a mi els blocs no m'entusiasmen gaire. Tinc un sentit accentuat de la vergonya, suposo, una mena de puritanisme que m'impedeix l'ostentació pública de mi mateix. En Germà, per contra, s'ho prenia com un repte. El seu era un bloc de poesia, naturalment. Es deia Rapsodhy in you. Ell hi anava penjant vídeos en els quals recitava les seves obres. Després em comentava el nombre de visites que tenia. No gaires, en realitat, les mateixes que qualsevol penjat tocant La Marsellesa amb llaunes buides d'anxoves.»

La viagra que es prenen els altres

«Recordo el dia que el meu pare em va ensenyar les capsetes de Viagra que tenia a l'habitació. Mentre ho feia em va comentar que ja gairebé no tenia ereccions. Va ser una escena patètica i també estranyament emotiva. Era al matí i el pis estava inusualment net. Potser era un dels dies que el vaig veure més sencer, mentre em parlava de la fi de la virilitat, com una raça que s'extingeix.»

Les lectures que ja han arribat tard

«La poesia està molt bé, però cal descobrir-la quan ets jove. Llegir Pessoa, Baudelaire, Ferrater, etc. passada la trentena no pot fer més que traspalsar-te.»

Excuses de mal pagador

«Sóc força de posposar les coses, jo. Trobant excuses, sobretot, sóc boníssim.»

L'autor

Andreu Grau va néixer a Terrassa el 1973 i sempre hi ha viscut. Llicenciat en Història, actualment treballa com a documentalista a la Universitat Autònoma de Barcelona. És col·laborador del digital de cultura *Núvol*. Ara debuta amb *Les desventures d'Arquímedes Cadavall*, una novel·la que retrata d'una manera diàfana i enlluernadora una generació desencisada i que, malgrat tot, lluita per retrobar-se amb els valors més elementals: la família, l'autenticitat i la pertinença al propi lloc.

Fitxa del llibre

Preu: 16,90€

Col·lecció: Narratives, núm. 64

ISBN: 978-84-15695-43-1

Pàgines: 208

Mides: 14,5 x 23 cm

Enquadernació: rústica amb solapes

Primera edició: setembre del 2013